

دکتر مهدی امینیان

پژوهشگر و تحلیلگر فرهنگ و سیاست آمریکایی
همکار در اندیشکده مطالعات آمریکا

ایده‌ها

آمریکا و جهان آمریکایی بعد از کرونا

آیا مردم جهان باید منتظر آغاز یک فصل جدید باشند؟

به شمار می‌آید؛ اما حالا به صورت اجباری و با تلاش کنگره، بسته بی سابقه ۲۰۰۰ میلیاردی برای کمک به کسب و کارهای ازدست رفته، طراحی و تصویب شده است.^۲ ترامپ هم که مهم‌ترین افتخارش بهبود چند درصدی اشتغال در آمریکا است، برای جلوگیری از اخراج کارگران و حفظ سابقه خود تا انتخابات نوامبر، با این ایده همراهی کرد. حتی مجبور شده تا بخشی از درخواست نه سال پیش جنبش اشغال وال استریت، یعنی بخشودگی وام‌های دانشجویی را اجرا کند^۳ زیرا کسب و کار بسیاری از آن‌ها آسیب دیده است.

چین برای اثبات برتری خود نسبت به آمریکا در مقابله با این بیماری، از پذیرش کمک‌های ایالات متحده سرباز زد اما پس از گرفتاری آمریکا، بسته‌های کمک خود از جمله هزار دستگاه تهویه را به نیویورک - که به دلیل ابتلای تعداد زیاد مردم آن به کرونا، به «ووهان آمریکا» معروف شده است - ارسال کرد.^۱

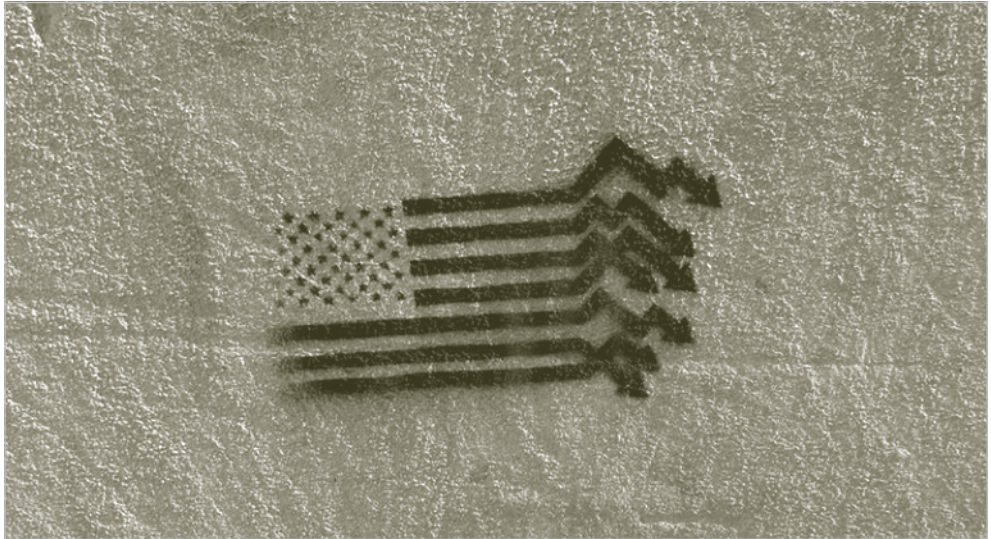
دست به دامن «سوسیالیسم منفور»

در ماه‌های گذشته بارها برنی سندرز، نامزد انتخابات ریاست جمهوری آمریکا از سوی مخالفانش، از جمله دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا برچسب «سوسیالیست» را دریافت کرد؛ عبارتی که برای لیبرال‌ها به صورت پیش فرض، یک ناسزا

از ابتدای آوریل سال ۲۰۲۰، شمار زیادی از آمریکاییان در ایالات متحده بر اثر ابتلا به کرونا از دست می‌روند. روند مرگ و میر بر اثر کرونا در آمریکا شتاب می‌گیرد و این در حالی است که در هفته‌های گذشته، بسیاری از رهبران دنیا به آمریکا در مورد پیامدهای اشتباه بزرگ دست‌کم گرفتن این بیماری، هشدار داده بودند. آمریکا دیرتر از چین با این بیماری روبه‌رو شد، پس فرصت داشت تا با ایجاد آمادگی سرتاسری در کشور، از غافلگیر شدن مردم و کادر درمانی پیشگیری کند اما حالا آمار مبتلایان آمریکایی به کرونا، سه برابر مبتلایان چینی است. این اتفاق در دوره رئیس‌جمهوری که مدعی است می‌توان مرزها را با دیوار بست، عجیب‌تر می‌نماید و یک دلیل هم بیشتر ندارد؛ شما نمی‌توانید به ویروس شلیک کنید.

2. <https://www.npr.org/2020/03/25/820759545/read-2-trillion-coronavirus-relief-bill>
3. <https://www.sacbee.com/news/coronavirus/article241709926.html>

1. <https://www.axios.com/coronavirus-latest-developments-8b8990c4-6762-494a-8ee0-5091746bda9b.html>

بازگشت به وحدت از جاده وطن پرستی!

شکاف‌های داخلی در ایالات متحده، طی دو دهه اخیر به شدت افزایش یافته است؛ شکاف دولت و ملت در دوره بوش با دروغ تسلیحات کشتار جمعی در عراق شدت گرفت و شکاف نژادی در دوره دوم ریاست جمهوری اوباما، جدال‌های خونین علیه سیاه‌پوستان را به راه انداخت که به نوعی دیگر در دوره ترامپ، با سیاست‌های سخت‌گیرانه مهاجرتی تداوم یافت. یک احتمال خوش‌بینانه وجود دارد که اپیدمی کرونا، مردم آمریکا را از اقشار و طبقات مختلف برای حفظ جان خود، گرد هم آورد تا آن‌ها را به تغییر سبک زندگی تک روانه مجبور کند، به‌ویژه اگر رسانه‌های جریان اصلی - که در چنین مواقع بحرانی بیشتر مورد مراجعه قرار می‌گیرند -

بازهم این دولت آمریکا بود که دست در جیب مالیات‌دهندگان کرد و با کلید زدن هجمه سنگین رسانه‌ای و دو بار طرح کمک به بنگاه‌های اقتصادی، در کنگره موفق به تصویب آن شد. در تمام این سال‌ها نیز ده‌ها برنامه کمک به افشار آسیب‌پذیر از سوی دولت فدرال و دولت‌های ایالتی، در حال اجرا است.

ایالات متحده در این دو دهه، بسیاری از ویژگی‌های یک نظام سوسیالیستی را دارد و تنها از پذیرش نام آن خودداری می‌کند. تجدید بحران‌ها در سال‌های آتی یا دولت آمریکا را مجبور به پذیرش رسمی نوعی سوسیالیسم میانه‌رو خواهد کرد یا مقدمات تجزیه برخی ایالات را فراهم می‌کند که نمی‌خواهند هزینه تداوم بی‌تدبیری و لجبازی دولت فدرال را بدهند.

حجم این بسته بی‌سابقه است اما اصل آن در دو دهه اخیر، بارها ثبت شده است. پس از وقوع حمله تروریستی ۱۱ سپتامبر - که هنوز ابعاد آن به‌طور کامل روشن نشده است - و مشخص شدن ضعف سامانه‌های پدافندی ایالات متحده در مقابله با تهدیدات مشابه و ناکارآمدی تسلیحات سنگین آمریکایی در جنگ نامتقارن با گروه‌های تروریستی، طی دو سال، حجم بودجه‌ای که به شرکت‌های تسلیحاتی تقدیم شد، به دو برابر افزایش یافت.^۱ بعد از بحران اقتصادی در ۲۰۰۸ میلادی - که ورشکستگی بانک‌ها و شرکت‌های بزرگ آمریکایی، نمودار رشد اقتصاد این کشور را به زیر خط صفر کشید -

1. <https://watson.brown.edu/costsofwar/files/cow/imce/papers/2011/The%20Military-Industrial%20Complex%20Revisited.pdf>

در این راستا هم داستان باشند (داوطلبانه یا دستور دولت) و وفای ملی را بر اختلافات جناحی ترجیح دهند. در آن صورت، وطن پرستی (Patriotism) برای آنان فقط به معنای کشتن دیگران در لباس یک سرباز آمریکایی نیست، بلکه پزشکان، متخصصان حوزه بهداشت، کادر درمانی، پرستاران و حتی شهروندی را شامل می‌شود که دستورات دولتی را علی‌رغم نفرت از ترامپ، در قرنطینه خانگی اجرا می‌کند.^۱ بازگشت به این وحدت بر سر حفظ جان و وطن، مأموریتی غیرممکن است، با این حال سایه ترسناک بازگشت «رکود بزرگ» بعد از ۹۰ سال، ممکن است کار خود را بکند.

تعریف جدید از دولت ایده آل: آغاز فصل نوینی از تاریخ

جنگ اقتصادی و ژئوپولیتیک میان چین و آمریکا موجب شده است تا هر موضوعی میان این دو کشور، به یک جدال جنجالی تبدیل شود. درحالی‌که هنوز هیچ اطلاعی از منشأ این بیماری، فارغ از اینکه احتمالاً از خفاش به انسان منتقل شده باشد، به دست نیامده است، چین و آمریکا یکدیگر را به جنگ بیولوژیک متهم می‌کنند. این جدال لفظی در شرایطی بالاگرفته که نیمی از مردم جهان در قرنطینه

هستند و کسب و کارهایشان به شدت مختل شده است، بنابراین منتظر راه برون‌رفت از این همه‌گیری کم‌سابقه هستند نه کاوش در مورد عوامل آغازین آن. این بدان معناست که تعریف ما از «دولت ایده آل»، دگرگون شده و قدرتمندی قرن بیستمی در مقابله با دولت‌های دیگر، جای خود را به کارآمدی در کنترل اوضاع و نجات مردم داده است.

جنگ قدرت طلبانه دولت‌ها - که گویی پایانی برای آن قابل تصور نیست - آن چنان جهان ما را چندپاره کرده که حتی در زمان وقوع چنین بحران گسترده‌ای - که اقتصاد جوامع و جان انسان‌ها را باهم نشانه رفته است - هیچ اتحاد و همبستگی میان کشورها و ملت‌ها شکل نگرفته است. مردم جهان با بحران مشترک روبه‌رو هستند، آن‌هم نه بحرانی که از درون هر کشور به صورت جداگانه سر برآورده باشد، بلکه از کشوری به کشوری دیگر سرایت می‌کند اما بازم، دولت‌ها توان یکپارچه‌سازی اقدامات خود در مهار آن را ندارند. آخرین بار در ماجرای همایش آب و هوایی پاریس و مقابله با تغییر دمای کره زمین بود که خروج متکبرانانه ایالات متحده از پیمان مربوط به آن، بدون هیچ مانعی عملی شد و تلاش سایر کشورهای عضو را برای حل این معضل مشترک خنثی کرد. جهان پیشرفته ما با این سطح از دانش و با این امکانات جدید ارتباطی، چراتا

این حد از به‌کارگیری توانمندی‌های خود، ناتوان مانده است؟! خالق این آشفتگی، نظام دولت-ملت‌هاست که چهار قرن از تشکیل آن می‌گذرد که در همین مدت، فجایع عظیمی به بار آورده است. آیا پیامدهای تلخ کرونا، ابرقدرت‌های جهان را متوجه سود مشترک در مهار این آناژشی افسارگسیخته خواهد کرد یا همچنان بت لویاتانی - که به دست انسان ساخته شده است - را تقدیس می‌کنند؟ آیا مردم آمریکا در قرنطینه خانگی خود در کنار نگرانی برای پیدا کردن ماسک، به این هم می‌اندیشند که چگونه یک مشکل حیاتی توانست از آن سوی دنیا ریشه دوانده و زندگی آن‌ها را در غرب جهان، تحت تأثیر قرار دهد؟ آیا فهرست مشکلاتی را که خود از آن سوی اقیانوس اطلس برای مردم سراسر جهان ایجاد کرده است، فهرست می‌کنند؟ جنگ، بی‌ثباتی، سبک زندگی متوحش آمریکایی، میلیون‌ها سایت مستهجن، انقراض گونه‌های متعدد حیوانی بر اثر گرم شدن یخ‌های قطبی و غیره. بحران اصلی جهان ما، عدم توانایی در فهم بحران‌های مشترک و ناکارآمدی در به‌کارگیری یکپارچه توانمندی‌هایمان است. پایان کرونا می‌تواند صرفاً نقطه پایانی بر یک پاراگراف از کتاب تاریخ بشر باشد اما مردم جهان، منتظر آغاز یک فصل جدید هستند.

1. <https://www.politico.com/news/magazine/2020/03/19/coronavirus-effect-economy-life-society-analysis-covid-135579#gov>